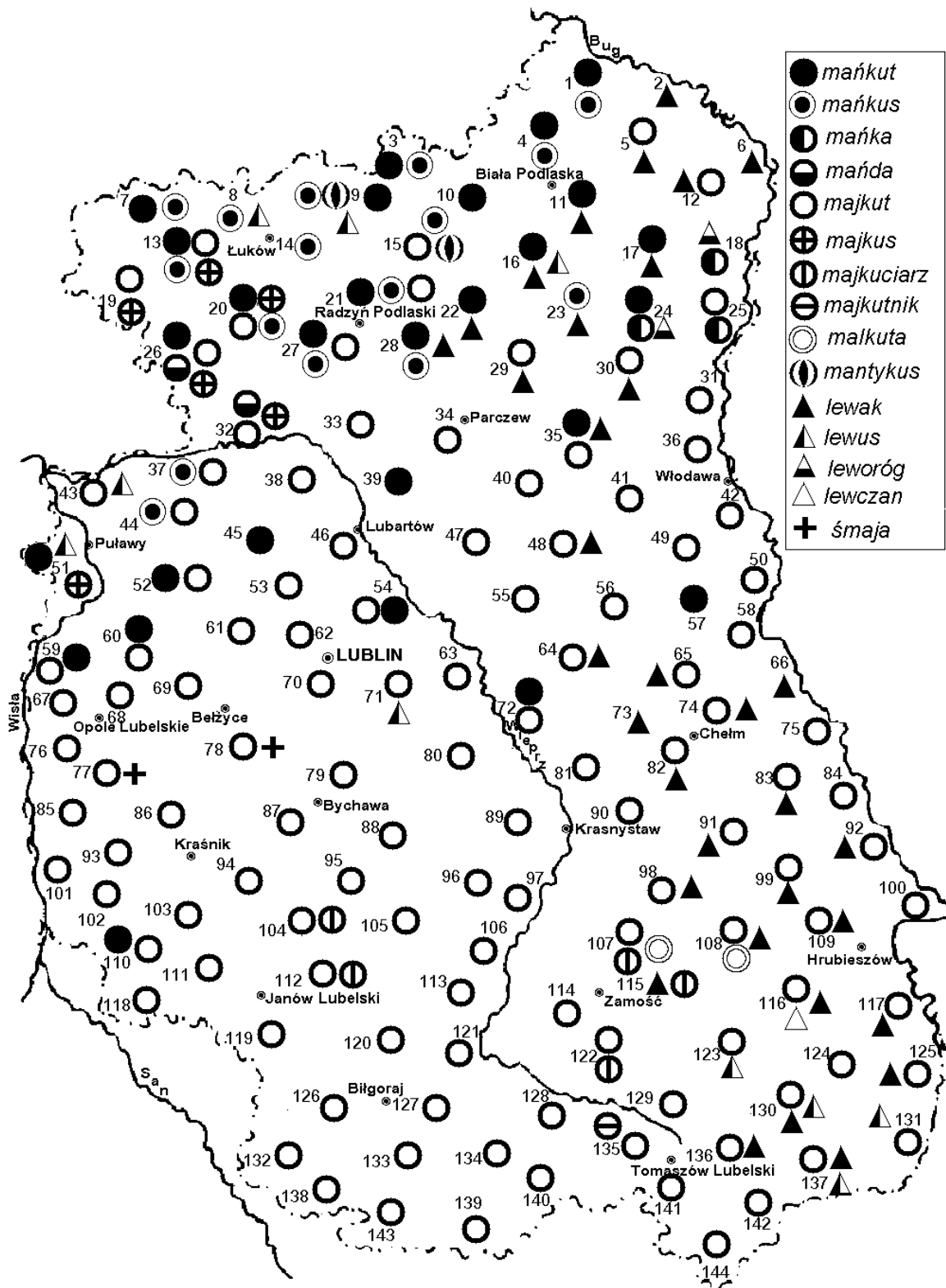

Majkut 'człowiek leworęczny'

Mapa 16

Człowiek, który pracuje lewą ręką, to majkut (Krasnobród). Jak wszystko robi lewą ręką to jest majkut (Chmiel). Majkut to on posługuje się lewą ręką, kiedyś to tępili takich (Gałęzów). Z niego to majkut, ton wszystko lewą ręką robi (Sól). Tera uwagi ni zwracają, ni w szkole, ni

dzie, a kiedyś ukropnie ścigali, śmieli sie. Majkut i koniec, a jemu było lepiej lewo, jak prawo (Klocówka). Kiedyś majkutów ni było, bo krzyczeli, żeby nie jeść lewo rękó, nie żegnać sie, nie pisać (Stawce).

Źródła: PM, KAGP, MG.

Geografia: powszechne (zob. mapa 16).

D. lp. *majkuta*; D. lm. *majkutów*; wymowa: *majkut*.

Por. *lewak, lewczan, leworóg, lewus, majkuciarz, majkus, majkutnik, malkuta, mantykus, mańda, mańka, mańkus, mańkut, śmaja*.

Halina Pelcowa, Ilona Gumowska-Grochot, Blanka Skórska, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom VIII. Człowiek i rodzina. Higiena i choroby. Meble, sprzęty i prace domowe*, Lublin 2020.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc